

[H. C. Toff.]

at yde tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter efter den tidligere lov. Derfor er det naturligt, at ministeren fremsætter forslag om, at loven ophæves.

Ministeren har i et brev tilsendt bl. a. mig — underskrevet „med venlig hilsen — Ib Frederiksen“ — meddelt ordførerne i dag, at han allerede den 24. januar ved en bekendtgørelse har ophævet virkningen af disse tilskud fra 1. februar. Det har ministeren ret til. Det skal selvfølgelig også gøres i god tid, inden ophævelsen skal have virkning. Men det måtte ministeren da også have vidst den 18. januar, da han fremsatte forslaget her i tinget. Havde det da ikke været rimeligt, om vi allerede på det tidspunkt, samtidig med at ministeren fremsatte forslaget, havde fået at vide, at ministeren havde til hensigt at ophæve bekendtgørelsen? Men det, der forundrer mig mest, er, at forslaget først fremsættes den 18. januar, da loven altså faktisk helst skulle være ophævet inden 1. februar. Allerede den 2. oktober, da vi ved folkeafstemningen godkendte, at Danmark skulle tilsluttes De europæiske Fællesskaber, var landbrugsministeren som alle andre klar over, at så måtte hjemmemarkedsordningerne ophøre den 1. februar, og hvorfor, landbrugsminister, hvorfor har vi ikke fået forslaget fremsat noget før? Der har da været rigelig tid til det. Det fremgik endvidere af finanslovsforslaget, der blev fremsat i november, at tilskuddene ville bortfalde i 1973-74, så der har jo ingen diskussion været om, at dette lovforslag skulle fremsættes. Derfor spørger jeg ministeren: hvorfor kommer forslaget på så sent et tidspunkt?

Jeg forstod på ordføreren for socialdemokratiet, at han, formodentlig ved informationer i den regering, som socialdemokratiet bygger på bl. a., havde fået at vide, at der formodentlig ville komme nogle kompensationsordninger med socialt sigte. Det behøvede ordføreren nu ikke at spørge om, hvis han havde overværet — det har han måske ikke — tv-avisens sidste udsendelse i aftes,

for da udspandt der sig et ordskifte mellem økonomi- og budgetministeren og hr. Mai-gaard, og under dette ordskifte udtalte budgetministeren, at det var regeringens hensigt sammen med de øvrige økonomiske foranstaltninger og spareforanstaltninger, som man har drøftet nu i, jeg havde nær sagt årevis, ville komme også med forslag på dette område.

Vi er altså nu kommet i den situation, at til trods for, at vi gang på gang har anmodet regeringen om at få nærmere kendskab til de spareforanstaltninger og øvrige økonomiske foranstaltninger, regeringen agter at foretage, får vi at vide, at de skal komme på et senere tidspunkt. Sidst fik vi at vide forleden dag — da vi på konservativt initiativ havde anmodet om at få et møde i det politisk-økonomiske udvalg for at få besked om, hvordan det gik med alle regeringens påtænkte økonomiske foranstaltninger — at nu ville de komme engang hen i februar. Men det viser sig altså, at vi er nødt til at sidde ved tv-skærmen for at få noget at vide om de hensigter, regeringen har, for dér fik vi at vide af budgetministeren, at her var i alt fald et område, som man agtede at inddrage i disse forhandlinger.

Vi kan selvfølgelig ikke tage stilling til noget hypotetisk, for før ministeren og regeringen kommer med et oplæg, har vi intet kendskab til, hvad det drejer sig om, men vi er selvfølgelig på dette som på andre områder parat til at deltage i en forhandling derom.

Jeg er altså indforstået med nødvendigheden af, at denne lov nu ophæves, men da jeg har det indtryk, at der ude i befolkningen er mange, der har fået den opfattelse, at det er noget, man har givet landbruget tidligere, vil jeg gerne understrege, at det er det ikke, det er en moms, det er en skat, som man nu fremover kommer til at betale af mejeriprodukter. Det er altså ikke et forhold, der vedrører landbruget alene, det er et forhold mellem staten og forbrugerne.

Karlskov Jensen: Det foreliggende lovforslag går ud på at ophæve bestemmelserne,